

ТВЪРДИЦАШКИ ГЛАС

ТРАДИЦИЯТА ПРОДЪЛЖАВА

ИЗДАНИЕ НА ОБЩИНА ТВЪРДИЦА

Брой 9 (631), 23 октомври 2020 г. Цена 30 ст.

ПЕТКОВДЕН - ПРАЗНИК НА ТВЪРДИЦА

ТВЪРДИЦА ОТПРАЗНУВА ПЕТКОВДЕН. СПОРТИСТ И ЧИТАЛИЩЕН САМОДЕЕЦ БЯХА НАГРАДЕНИ ЗА СВОЯ ПРИНОС КЪМ ГРАДА И ОБЩИНАТА

Празничният 14 октомври - Петковден започна с Божествена света Литургия в църквата „Св.Петка“.

Гражданският ритуал започна с вдигане на знамената под звуците на националния химн и с поздрав на г-н Атанас Атанасов - кмет на община Твърдица. Гости на празника бяха г-н Чавдар Божурски - обл. управител на обл.Сливен, г-н Иван Петров - председател на общински съвет Твърдица, г-н Петко Борисов - зам.-кмет на община Твърдица, г-н Антон Драганов - зам.-кмет на община Твърдица, г-н Пламен Курумилев - секретар на община Твърдица, главен инспектор Стефан Динков - началник на РПУ - Твърдица, гл.инспектор Денчо Чомаков - началник на РСПБЗН - Твърдица, инж.Коста Ашламов - директор на ДГС - Твърдица, общински съветници от община Твърдица, кметове на населени места, граждани и гости на града.

Ръководството на общината, гостите и гражданите поднесоха венци и цветя на паметника „Свобода“, след което се отправиха по традиция на

тържествена сесия на ОбС - Твърдица в големата зала на читалището. Председателят Иван Петров приветства участниците и гостите на сесията.

Със своето решение № 164/08.09.2020 г. Общински съвет - Твърдица удостои със званието „Почетен гражданин на град Твърдица“ заслужил майстор на спорта и заслужил треньор Михо Иванов Дуков, а със заповед № 431/05.09.2020 г. кметът на Община Твърдица удостои с плакет Марийка Томова Шейтанова за принос в читалищната дейност и културния живот на града. Кметът връчи наградите на удостоените, а те положиха подписи в почетната книга и благодариха за оказаната им чест.

Поздравителни адреси за празника на Твърдица изпратиха: г-н Чавдар Божурски - областен управител

на област Сливен, г-н Стефан Радев - кмет на община Сливен, проф. Иван Върляков - изпълнителен директор на РАО „Тракия“, д.к.н. Янка Такева - председател на СБУ, Божин Божинов - кмет на община Тополовград, Калина Казанджиева - директор на ТСБ - югоизток, старши комисар Димитър Величков - директор на ОДМВР - Сливен.

Празникът продължи пред сградата на общината с тържествен концерт на самодейните състави при НЧ „Св.св.Кирил и Методий 1914“ - Твърди-

ца, които внесоха различно настроение на многобройната си публика. Участие взеха ВГ „Романс“ с ръководител Емил Минев, Гайдарски състав с ръководител Стоян Христанов, певческа група при музикална школа с ръководител Георги Георгиев, клуб за народни хора „Балканско цвете“, средношколски и самодеен танцови състави, които получиха кошница с цветя от ПП ГЕРБ -Твърдица.

Още подробности на стр. 8
Иванета НЕНОВА
Нели ДЕНЕВА
Надежда ТОДОРОВА

ПОЗДРАВ

от кмета на Община Твърдица
Атанас Атанасов по случай празника
на Твърдица - Петковден, 14 октомври

УВАЖАЕМИ СЪГРАЖДАНИ И ГОСТИ НА ГРАД ТВЪРДИЦА,

На 14 октомври православната църква чества един от големите християнски празници - Петковден. Днес празнуваме всички ние - жителите на Твърдица, защото света Петка е закрилница на града ни, на семейното огнище.

Петковден е най-хубавият, най-тържественият и най-дългоочакваният ден в културния ни календар. Тази година празникът е по-различен заради извънредната ситуация, в която се намира още страната. Сега осъзнаваме ценността на моментите, които ни събират, защото в старанието си да се придържаме към правилата за изолация, по-силно осъзнаваме нуждата да бъдем заедно.

Празникът е повод да се върнем към времето когато се е зараждал градът, към неговите традиции и ярки моменти в историята. Тази година се навършват 190 години от преселването на твърдичани. 1/3 от населението, 683 души, тръгват за Молдова след Руско-турската война от 1828-1829 г. Тръгнали след войските на ген. Дибич Забалкански, спасявайки се от турската разправа след края на войната, заради помощта, която оказват българите по време на военните действия.

Скъпи съграждани, бъдете горди със своя град - град с история, богата култура и традиции. Нека света Петка ни вдъхне кураж и даде мъдрост и вяра, сила и воля, дух и единство за утвърждаване на авторитета и просперитета на нашия град.

Пожелавам на всички съграждани и гости на Твърдица крепко здраве, благополучие във всеки дом, професионализъм, лични успехи, увереност в мечтите и упоритост в тяхното постигане!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Атанас АТАНАСОВ,
кмет на Община Твърдица

ПАМЕТ

190 ГОДИНИ ОТ ПРЕСЕЛВАНЕТО НА ТВЪРДИЧАНИ В МОЛДОВА

В края на XIV в. Балканите попадат за пет века под властта на Османската империя. Жестокият окупационен режим предизвиква ответната ожесточена съпротива на поробеното население. Силите са неравни и затова народите на България, Сърбия и Гърция все по-често отправят взор към своите едновеци в Русия, които успяват да отхвърлят своята зависимост от татарите.

Надеждите за помощ от Русия се увеличават особено много след присъединяването към Москва на Малорусия (Украйна). Тези надежди са подхранвани от започналите от средата на XVII в.

многобройни руско-турски войни за Черноморските области и по южните граници на Русия, в които Османската империя губи огромни територии, присъединени към Русия. След края на поредните руско-турски войни 1787-1791 г. Русия получава много нови земи, към които започват да емигрират бежанци от Балканите, предимно българи. Първоначалните плахи опити за емиграция, постепенно са заместени от огромни емиграционни вълни, като катализатор за това се явяват войните през 1806-1812 г., когато към Русия е присъединена Бесарабия.

Продължава на стр. 7

БЪЛГАРИТЕ ОТ КИШИНЕВ ЧЕСТВАХА ДЕНЯ НА НЕЗАВИСИМОСТТА НА БЪЛГАРИЯ

На 22 септември българската общност в Кишинев тържествено отбеляза Денят на Независимостта на България. Мероприятието традиционно се проведе на площада на българските опълченци, където се събраха представители на посолството на Република България в Република Молдова, а също така и ръководители и членове на различни български обществени организации.

Продължава на стр. 3

ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТНИЦИ ОБСЪЖДАХА КАК ДА ОСИГУРЯТ НА МЛАДЕЖИТЕ ЗДРАВΟΣЛОВНИ ЗАНИМАНИЯ И ВЪЗМОЖНОСТ ЗА СПОРТУВАНЕ. ВАНДАЛИ ПРИЧИНИЛИ ЩЕТИ ЗА 22 000 ЛЕВА НА НАБЛЮДАТЕЛНАТА КУЛА ЗА ПОЖАРИ

Изказвания, питания, становища и предложения на граждани от 12-то редовно заседание на Общински съвет - Твърдица, проведено на 30 септември

Иван Петров, председател на ОбС - Твърдица: Имате думата.

Г-н Бакалов, заповядайте.

Тодор Бакалов, общински съветник: Аз имам две предложения

към всички присъстващи тук. Можем ли да организираме едно спортно мероприятие? Имаме база, имаме деца, а никаква дейност не се развива. Хубаво е, и е по-добре да има спортни занимания, защото виждате какво става - деца хвърлят домати и павета по национални символи. Ние като Общински съвет можем евентуално да отпуснем някакви пари или други фирми да спонсорират. Хубаво ще е да се направи една такава спартакиада. Това е в ресора на г-н Дяков и мисля, че може да го направим това нещо. Второто ми предложение: постоянно говорим за пенсионерски клубове, но е време да организираме и някакъв младежки център, да се развива някаква комуникация, защото на тези младежи хора потенциалната им енергия отива на вятъра. Мисълта ми е можем ли, имаме ли тази възможност да го направим това нещо? Базата я имаме - стадион в Твърдица и Бяла паланка, площадка в гр. Шивачево. Хората ги имаме, само организацията и най-важното финансовия ресурс.

Ваня Колева, общински съветник: Г-н Бакалов, на предната сесия

я се засегнаха двата въпроса, които вие зададохте. Въпросът за един общински спортен празник беше отправен от г-н Злати Златев и се предвиждаше да се проведе в дните около Петковден, но тук от коментари се разбра, че няма достатъчно време за организация и мисля, че са го приели

като добър съвет и работят по въпроса. А темата за младежкия център многократно е поставяна от г-н Мирослав Дяков, така че може би в комисиите по младежта и спорта това нещо трябва да се обсъди, да се направи график и план за действие и със съдействие на служителите от общинска администрация в съответния ресор да се вземе решение и мисля, че сме единодушни по този въпрос.

Атанас Атанасов, кмет на община Твърдица: Искам да кажа

колко неща в отговор на въпроси, зададени от група „Обединени“. Бяха ми зададени в писмен вид няколко въпроса и ще се опитам да ви отговоря предвид кратките срокове, но ще ви помоля друг път като задавате въпроси и искате конкретика да е малко по-напред, защото вчера пътувах и това снощи го получих. Нямам време в детайли да го разгледам, но каквото мога ще ви отговоря, а другите неща ще ви ги дам писмено.

Иван Петров: Г-н Атанасов, ще ви помоля да отговорите на г-н Бакалов, все пак едно уважение към него, с няколко думи.

Атанас Атанасов: Коментирахме го варианта преди една-две сесии. Сега няма време, ние ще се подготвим евентуално напролет да го направим. На този етап няма как да стане, защото се говори от щаба, че идва нова вълна. Приели сме идеята и ще го направим. Срещата с екипа, който изготвя общия устройствен план ще я направим, но не се ангажирам с дата. Може би между Петковден и Димитровден. Жената, която ръководи проекта и идваше тук имаше сериозни здравословни проблеми. Около шест месеца беше в болница. Сега е добре и е на работа. Говорили сме, но за дата ще ви информирам допълнително, поне една седмица предварително. На 6 октомври (вторник) ви предлагам среща с фирмата, която изпълнява проекта за водопроводна-

та мрежа на с. Сборище. Наблюдателната кула работи. Вчера имаше малък проблем в следствие от бурята, но е отстранен. Не работеше не заради техническа неизправност, а заради физическа неизправност. Коментирали сме го преди две-три сесии. Вандализъм е причината за щети за 22 000 лв. Човешка намеса, умишлено повредено съоръжение. Стойността му е около 600 000 лева. Знаете, правихме го в първия програмен период 2011-2015 г. Част от нещата, които се налага да се сменят са акумулаторите, а те струват около 5 000 лв. Другите 17 000 лв. са материали и труд. Фирмата е софийска, сега не мога точно да ви кажа името. Те я правят, защото тази кула е една от малкото в страната, които те са изградени. Те са с различен софтуер, даже казаха, че ще иска обновяване. Причината да не работеше е не, че не е работило нещо както трябва, просто отидоха и го счупиха нарочно. Има едно-две имена, но като не са хванати нищо никога не може да каже. Собственикът на фирмата беше в Италия, но август месец я ремонтирахме и сега си функционира. От време на време има софтуерни проблеми, поддържа връзка с хората дистанционно. Имаше лек проблем, отстранен е и сега който иска да отиде в дежурната и да види - мониторите си работят. Относно въпроса за ски база „Чумерна“. Бунгалата са ремонтирани, има проблем с влека. Купено е въже, но има неща, които просто ги няма. Казвал съм го. Когато беше дадено на предния наемател бяха описани вилици и лъжици, ама основните съоръжения липсваха. Поръчали са ги, но вероятността ски влека да не работи е голяма. Снощи говорих с наемателя. Можеше да ви го представим, но нямаше време. Договорът е приет с решение на Общински съвет. С БТС имаме тристранно споразумение, защото те имат претенции за собственост. Бунгалата никога не са изглеждали по този начин. Имаше малко забавяне за обекта, защото се намираше на територията на държа-

вен горски фонд. Беше направена чайна или закусвалня, да има къде да се предлага чай и кафе.

Иван Петров: На базата на казаното от г-н Атанасов, г-н Златев, имате ли въпроси?

Злати Станков Златев, общински съветник: Имам, да.

По първия въпрос, тъй като г-н Атанасов каза, че не са конкретизирани нещата. По време на двата пожара работеше ли системата? На каква стойност е? Вие казахте, че собственикът е в Италия, собственикът на какво?

Атанас Атанасов: Г-н Златев, явно не сте ме чули, но вие не слушате и нищо не сте чули. Казах, забави се ремонтът, защото собственикът на фирмата беше в чужбина. Работят с руски софтуер и няма други. Те са хората, които са направили три-четири кули в България, които работят и стойността на ремонта е 22 000 лв., 5 000 лв. от които са за консумативи - акумулаторите не бяха сменяни от както е направена, а за другите 17 000 лв. около 2 000 лв. са за труд, останалите за резервни части. Стойността на кулата с ДДС е около 600 000 лв. и е по програмата за развитие на селските райони с цел превенция от горски пожари. Общината е кандидатствала, спечелила е и работи.

Злати Станков Златев: Тоест по време на тези двата големи пожара не е работила, така ли? Защото аз това не можах да го чуя, не знам друг дали го е чул.

Атанас Атанасов: Къде имаше два големи пожара? Един голям имаше в Запалня, другият къде беше? Не знам точно на коя дата се случиха нещата.

Злати Станков Златев: Да кажем, че след това имаше един не толкова голям. Единия беше на 6.08.2020 г., а другия беше 30 дни или 25 дни преди това. Да говорим за предходния, този на 6.08.2020 г. За него работеше ли кулата?

Атанас Атанасов: Мисля, че не.

Злати Станков Златев: По втория въпрос също бяхме задали конкретни акценти на които мисля няма отговор.

Атанас Атанасов: На срещата ще се изясни всичко.

Злати Станков Златев: Въпросът все пак е и за „Чумерна“. Ще работи ли като ски център или няма да работи? То това е въпросът. Ще имаме ли пързалка или няма да имаме?

Атанас Атанасов: Г-н Петров, аз му казах на г-н Златев, но той и да слуша не чува.

Злати Станков Златев: Аз искам точно и ясно да го заявите пред нашите и вашите избиратели. Ще има ли или няма? Ако няма, това ще е вече седма година. По този договор вие имате ангажменти, както и фирмата към Вас. Аз за това задавам въпроса, договора го знам. Има ли направени приемо-предавателни протоколи за извършената дейност, има ли актове за нещата, които са направени, защото те нещата така са безхаберни плюс това. От страна на общината договора е прекратяем и подлежи на обсъждане с икономически консултант.

Атанас Атанасов: Следващия договор вие ще го подготвите, като дипломиран юрист и ще ползваме вашите услуги и да бъде такъв, какъвто смятате, че трябва да бъде, след като смятате, че юристите на БТС, които са го подготвили не са компетентни.

Злати Станков Златев: 120 лв. е наемната цената на месец без ДДС и не е уточнено колко отиват при БТС и колко идват при вас? Това не са много пари. Смятам, че могат да се платят и на ръка за пет минути.

Атанас Атанасов: Не се сещам колко точно беше. Мисля, че за БТС са 33%, другото е нашето.

Иван Петров: Приключваме с този диалог. Отговорът е даден.

Атанас Атанасов: И аз бих задал въпрос, на който нямам отговор. Как бяхте прехвърлили от един хора на други собственост на БТС? Преди четири години сме го коментирали с г-н Петров.

Злати Станков Златев:

Аз лично нищо никъде не съм прехвърлил и съм готов да застана където и да е.

Иван Петров: Колеги имате ли други въпроси? Г-н Дяков, заповядайте.

Мирослав Дяков, общински съветник: Благодаря.

Към ръководството на общината. Тази сутрин сигурно на г-н Борисов му е направило впечатление многото нападения клони след снощната буря в парка до старото горско. Аз щях да задам този въпрос, дори да не беше се случило така след бурята, защото от доста дълго време наблюдавам, че много клони трябва да се отрежат. Те са опасни. Има един, който е доста масивен, и е заключен от други. При силни ветрове, не дай си боже падне, когато има присъствие на хора, а там се събират доста, ще е страшно. Апелът ми е да се заемете сериозно, да се организирате с вишка и да направите едно сериозно почистване. Има доста изсъхнали клони и не само изсъхнали, които висят над тротоара и хората като минават, трябва да се навеждат. Аз почистих каквото можах. Отварям една скоба. Когато навремето е правен този парк тези дървета не са паркови. Да, хубава и дебела е сянката, но са опасни. Това е първото. Второто, на което искам да обърна внимание е за маркировката, сигнализацията и пътните знаци на територията на общината. В началото на този мандат съм го поставил този въпрос, ако се сещате. На източния вход откъм „Петрол“ липсват знаци и съм ставал свидетел как влизат коли с чужда регистрация и се чудят накъде да отиват. Мисля, че не е трудно да се сложат знаци.

Иван Петров: Г-н Дяков, тук ще ви прекъсна, тъй като в началото на мандата имаше среща с комисията по безопасност (не знам точно наименованието) с широк кръг от фирми и физически лица. Всички тези въпроси, които вие зададохте, бяха

Продължава на стр.3

ОБЩНСКИТЕ СЪВЕТНИЦИ ОБСЪЖДАХА КАК ДА ОСИГУРЯТ НА МЛАДЕЖИТЕ ЗДРАВΟΣЛОВНИ ЗАНИМАНИЯ...

от стр. 2 поставени пред комисията и мисля, че г-н Драганов е новият председател. За жалост го няма. Най-добре е да се направи още една среща с тази комисия и да се зададат тези въпроси, а не да ги коментираме тук, защото ще ни отнеме много време.

Мирослав Дяков: Съгласих се, но да не го оставим във времето и на следващата сесия да си говорим пак за същото. Последно - на много места на територията на общината сме свидетели на нерегламентирани сметища и изхвърлени боклуци. Да, много е трудно да превъзпитаваме обществеността, но трябва да осъществяваме някакъв контрол. Много лошо впечатление ми направи участъкът между Чумерна и Шивачево. На отбивката с чешмата и хубавия заслон има бунище. Мога да се организирам и ще събера много чували с боклуци, но къде да ги изхвърлим.

Атанас Атанасов: Г-н Дяков, кога минахте оттам?

Мирослав Дяков: Миналия вторник.

Атанас Атанасов: Аз мисля, че го чистиха миналата седмица.

Мирослав Дяков: Чудесно!

Иван Петров: Първия Ви въпрос го приемам като сигнал към общинска администрация. Други въпроси, колеги? Г-н Михайлов, заповядайте.

Данчо Михайлов, общински съветник: Г-н председател, моят

въпрос е свързан с есенно-зимния сезон. Съжалявам, че г-н Драганов го няма. Разбрах, че той е ресорният зам.-кмет, който отговаря за тези неща. Предлагам да се направи една комисия. Ако общината няма възможност да осигури транспорт, аз с личен ще участвам, за да се мине по цялата четвъртокласна пътна мрежа. Трябва да се набележат неща, за които не трябва много пари. Трябва да се почистят местата, където подраства е на пътя и няма никаква видимост. Съжалявам, че и г-жа Коева я няма. Щях да им изкажа една голяма благодарност. Имаше един много опасен участък, между Чумерна и Шивачево. Там са го изчистили, но има една отсечка около осем метра след това, където не е

почистено. Можело и нея да изчистят. Предлагам, ако може вие г-н Атанасов да издадете една заповед, с която комисия да отиде, да мине по всички четвъртокласни пътища, да се види и да се изчисти, защото падне ли снегът, там не може да се чисти. Вторият ми въпрос е следния. Вчера бабите в Шивачево се събраха и пак ме питаха за хладилника.

Атанас Атанасов: Казах ви, отивате и го купувате. Ако трябва ще отида аз да го купя. Г-н Михайлов, не мисля, че имаме нужда от комисия. Ние местата си ги знаем.

Данчо Михайлов: Има още две места от Бяла паланка към Градско и на първокласния път където горя.

Иван Петров: Времето напредва. Г-н Леонов, заповядайте.

Любомир Леонов, общински съветник: Леонов

Въпросът ми е към г-н Атанасов. Преди две сесии бях задал въпрос какви суми са отделени за кърпежи на улиците по населените места. Видяхме, че тук бяха направени частични закръпвания на улици. До края на годината предвиждат ли се още закръпвания? Защото има доста фрапантни улици които не са закръпени. Още нещо. Преди 3-4 години след аварии „Вик“ забиваха колчета около получените се кратери. Това нещо предвиждали се да се оправи и кога? Знаем, че преди години след опис са превеждали някакви суми за отстраняване на тези аварии. По отношение на маркировката. Поне аз тази част, която видях от фирма „Кутра“ до „Лукойл“ е направена, но без никакви перли и вечер нищо не се вижда, докато другите маркировки светят. Това са ми въпросите. Благодаря.

Атанас Атанасов: Ще отговоря отзад напред. Перлената боя е почти два пъти по-скъпа от другата. Решихме на по-голяма част от основните пътища да подновим маркировката. Видели сте, че е направена между Сборище и Шивачево, до огледалата, и от гара Чумерна до Бяла паланка. За тази година смятаме, че имаме толкова сили, за да го направим. Хубавите бои (контурните) отиват 18 лв. на квадратен метър. Проблемът с нанасянето на боята е върху старите

асфалти, защото целта на тази боя е да се слее с асфалта и да има по-голяма трайност. Виждате тук по центъра, където е стар асфалтът и няма битум, боята не издържа и шест месеца. По отношение на дупките, правим това, което ние сме заложили и тогава ви казах, че с „Вик“ нищо няма да стане. Те не дават пари на служителите си. На четири часа работят и имат девет милиона загуби. Последните две години сме се отказали от това. Преди имаше някакво частичено плащане. Нова Загора и Сливен, макар че нямат пари, си асфалтират дупките сами.

Иван Петров: Други въпроси, колеги? Макар, че изтече регламентираното време. Г-н Лазаров, заповядайте.

Валентин Лазаров, общински съветник: Уважаеми колеги, искам да взема

отношение по оттеглениите от кмета предложения. Понеже скоро има и решение на Върховния административен съд, искам да обърна внимание на колегите и специално на Вас, г-н Петров, че приемането на план-сметката представлява общ административен акт и този акт се приема по административно-прецедентния кодекс по чл. 65 и чл. 82. Последното решение на Вас е от 27.07.2020 г. и посочва точно задълженията на административния орган, който издава план-сметката. Става въпрос за задълженията на Общински съвет, респективно на председателя. Самата процедура започва с уведомяване, което трябва да направи председателят за започване на процедура за издване на общ административен акт. В задълженията на административния орган също е обществено обсъждане, тъй като Решението касае отмяната на решение за план-сметката на гр. Димитровград. Общинският съвет не е изпълнил тези свои задължения. Казвам го, защото става въпрос за акт с голямо обществено значение, който засяга неограничен брой субекти и касае увеличението на такса смет. Общинският съвет, респективно председателят, трябва да извърши тези процедури, за да не бъдем после уязвими от граждани и Областен управител. Самата процедура трае около месец.

Запознал съм г-н Трухчев и г-н Атанасов с това. Имам го от скоро това решение. Трябва да се спазва процедурата и Общинският съвет е активната част в този процес.

Иван Петров: Понеже се разминахме на комисии, г-н Лазаров, това беше и базата, която коментирахме, за да оттегли г-н Атанасов предложенията. Първо да направим обществено обсъждане и после да продължим с процедурата. Други въпроси колеги? Има и граждани, които присъстват и искат да вземат участие. Колеги които е съгласен да дадем думата на г-н Светиев моля да гласува:

Общински съвет - Твърдица с 17 гласа „за“, без „против“ и „въздържал се“, даде думата на г-н Светиев.

Г-н Светиев: Качеството на питейната вода е отвратително. Мътна е и е с отвратителен вкус. Почистват ли водосборника и основния резервоар?

Атанас Атанасов: Проблемът не е при нас. Проблемът се казва „Вик“. Преди години ходихме да чистим материали, но оттогава те не са ходили да чистят. Ще пращам горските да мерят колко тиня и наноси има на водохващането. Аз съм вдигнал ръце от тези хора, винаги съм го казвал. Не ни е работа на нас да ходим и да чистим. Няма оправия с тези хора. Проблемът е с изношената мрежа, но този проблем е от 6-7 години. Преди водата не се мътеше. Самите водохващания не са чистени. Успокоителни шахти, резервоари и на така наречените денонощни изравнители трябва да им правят профилактика, да ги измиват, да ги чистят, но те не го правят.

Иван Петров: Г-н Светиев, и аз поемем ангажмента да разговарям с г-н Драгиев и да видим от къде идва проблемът. Последен въпрос колеги. Г-жо Иванова, заповядайте.

Росица Иванова, общински съветник: Не може ли да се инициира една среща с ръководството на „Вик“ и да се говори по този въпрос?

Атанас Атанасов: Ръководството на Община Твърдица повече от тридесет дена инициира среща с ръководството на „Вик“. Дойде г-н Рашев с един от заместниците си. Ние поставихме два осно-

вни въпроса. Единият е този за водоснабдяването и го попитах какво искате от нас? Хора, материали, какво искате ние да направим? Предложих им с наш труд нещата да се оправят, защото на тези хора от „Новия квартал“ не може и режим да им се направи поради липса на вода. Говорихме си сладко и хубаво, и им казах, че за каквото трябва да се направи ще съдействаме. Поставих въпроса за тези проблеми и за следващата година. Попитах г-н Рашев - каже ли какво трябва да направим, защото започваме да подготвяме в бюджета капиталовия списък.

Иван Петров: Г-н Атанасов, ще си позволя да ви прекъсна, но темите „Вик“ и водоснабдяване са теми за отделна сесия. Прехвърлихме вече двадесет минути от времето. Нека иницираме срещи, сесии. Темите са много сериозни и искам да кажа на г-н Атанасов, че от следващия месец трябва да си говорим много сериозно на тема бюджет, особено за капиталовите разходи. Предварително да знаем какво трябва да се прави.

Злати Станков Златев: Г-н председател,

един кратък, но съдържателен въпрос. Може ли?

Иван Петров: Да, може.

Злати Станков Златев: Става въпрос за така нареченото видеоизлъчване на сесиите. Може ли г-н Курумилев ще може да отговори.

Иван Петров: Г-н Златев, това е моя отговорност и искам с това да завърша първа точка. Вижда се, че проблемът с коронавируса скоро няма да приключи. Държа за следващата сесия да се прекара интернет и да се излъчва на живо.

Атанас Атанасов: Г-н Петров, говорили сме по тази тема. Камерите са стационарни и са направени за нея зала. Както на комисии бяхме натъкани, така може и в другата зала да направим сесията.

Иван Петров: Ненапразно попитах г-н Борисов, къде ще се провежда сесията. Ако продължат тук да се провеждат, много моля, да се направи всичко възможно да имаме видеоизлъчване.

Из протокол от 12-то редовно заседание на ОбС - Твърдица от 30.09.2020 г.

Протоколчик Кремена СТОЕВА

БЪЛГАРИТЕ ОТ КИШИНЕВ ЧЕСТВАХА ДЕНЯ НА НЕЗАВИСИМОСТТА НА БЪЛГАРИЯ

от стр. 1

Реч произнесе г-н Евгени Стойчев, извънреден и пълномощен посланик на Република България в Република Молдова, който отбеляза историческата значимост на деня 22 септември за българския народ. От своя страна г-н Фьодор Сабий, председател на Българската община в Молдова, разказа как бесарабските българи пазят паметта за тези дейци, които преди 112-годишния подписаха „Манифеста към българския народ“.

Д-р Иван Думиника, и.д.л. председател на Научното дружество на българистите в Република Молдова, разкри участието и ролята на министър-председателя на Княжество България Александър Теодоров-Балан - учен в освободената България, д-р Иван Думиника („Бесарабски българи в Независима България“) и д-р Любомира Жакоте („Свобода и независимост - романтика и политика“).

Иван ДУМИНИКА, доктор по история

1 ОКТОМВРИ - ДЕН НА МУЗИКАТА

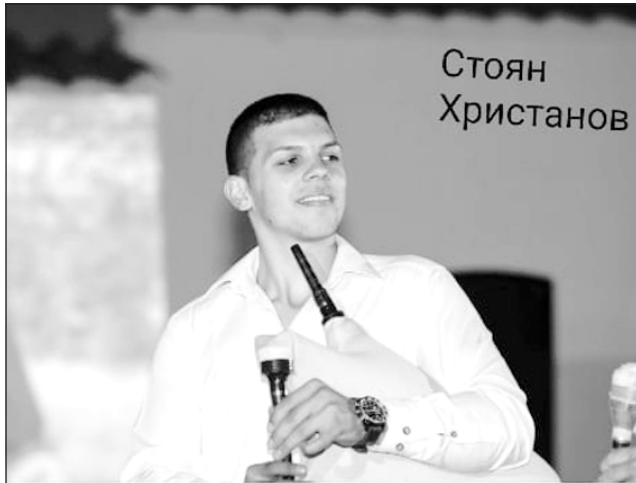
ДАРОВИТЕ МЛАДИ ХОРА НА БЪЛГАРИЯ БАНКЕРЪТ С ГАЙДА СТОЯН ХРИСТАНОВ: ТРЯБВА ДА ПРОДЪЛЖАВАМЕ БЪЛГАРСКИТЕ ТРАДИЦИИ И ОБИЧАИ

В националната младежка медия "Алтернатив прес" излезе интервю с нашия съгражданин Стоян Христанов, когото всички познаваме като майстор на гайдата и ръководител на школа по гайда при НЧ „Св.св. Кирил и Методий“ - Твърдица. Авторът Елица Динева предостави интервюто и на вестник „Твърдишки глас“

- Разкажи ми малко повече за себе си и школата.

- Аз съм Стоян Христанов и съм на двадесет и пет години. Занимавам се от доста малък с музика. Бях на девет години, когато започнах да свиря и да се обучавам в една музикална школа. Започнах с тъпан, а когато станах на десет години започнах с гайдата. Учех няколко години, след това продължих в музикалното училище в Димитровград и станах част от ансамбъл „Звездица“. С този ансамбъл обиколих доста места като Испания, Германия, Италия, Финландия, Лапландия и много други интересни дестинации.

- Защо точно гайда?

- След като завърших средното си образование в музикалната паралелка в Димитровград, аз продължих в музикалната академия и завърших със специалност „Педагогика на обучението по музика“, със специалност гайда.

- Как възникна идеята за школата?

- Преди две години реших, че по нашия край има доста талантливи деца, но за съжаление няма кой да се занимава с тях. А е хубаво да продължим българските традиции и обичаи. Така започнах с школата, първо с един ученик, а след това учениците ми се увеличаваха постепенно. Вече те

са близо тридесет. Най-малкият ми ученик е на пет години, а най-големия на петдесет и пет. Интересното е, че моите големи ученици са с много шарени професии. Обучавам ветеринарни доктори, а един от по-колоритните ми ученици е отец Иван, който работи в Нова Загора. Всяка събота и неделя провеждаме часовете. За две години малките на трупаха доста награди.

- А ако не се занимаваше с музика?

- По стечение на обстоятелствата, имам още една професия, която е banker. Вече мога да се похваля, че ще съм старши експерт в „Пощенска

банка“. Занимавам се с големите кредити и фирми. Мога да кажа, че успешно съчетавам двете професии.

- Как те възприемат децата като учител?

- Децата ме приемат много добре. За кратко време повечето постигат доста добри резултати. Може би това, че съм млад човек ги стимулира, а и това, че аз ходя постоянно по участия и искат да са като мен. Виждат, че хората ценят труда ми.

- Как протича един урок по гайда?

- Урокът ни започва като първо се разсвирваме, правим преговор на материалите, а след това проверявам дали са свършили домашната работа от предния път. След това вземаме нова мелодия като хоро или просто песен. Провеждаме един час индивидуално, но гледам и да имам поне по една обща репетиция на две седмици. Едно е да свириш сам, друго е да свириш с много хора. Изисква се момент на координация.

Интервю на
Елица ДИНЕВА

ПИШАТ НИ

ТРИМА СВЕЩЕНИЦИ ОСВЕТИХА НОВИЯ ПАРАКЛИС НА ЧЕРВЕНАКОВО

На 26 септември в Червенаково беше осветен новопостроеният параклис на селото.

Г-н Димитър Димитров, кметски наместник на с.Близнец се обърна с поздрав към всички, а специален поздравителен адрес беше връчен на инициатора Димитър Петков и на негово

както и жители и гости на селото.

Първата копка на новата придобивка беше направена и осветена от отец Роман преди година. Инициативата за неговото построяване е на Димитър Петков, помогна и община Твърдица, както и доброволци от селото.

На церемонията по осветяването бяха кметовете на община Твърдица Петко Борисов и Антон Драганов,

Председателят на Клуба на пенсионерите Пенка Даскалова също връчи поздравителен адрес на Димитър Петков.

Читалищното настоятелство при НЧ"П.Хилендарски1928" - с. Червенаково поздравява г-н Петков и пожелава здраве на него и на семейството му.

Златка МИХНЕВА

ПК "НАДЕЖДА" СЕ СДОБИ С НОВО ПОМЕЩЕНИЕ ЗА СВОИТЕ ДЕЙНОСТИ

През месец септември членовете на ПК „Надежда“ влязоха в нов клуб. Председателката Пенка Донева разказа как е протекъл ремонтът на поме-

Дончо Пенчев, Ройчо Роев. От името на всички г-жа Донева благодари на кмета на община Твърдица Атанас Атанасов и Общински съвет - Твърдица

щението. Тя благодари на членовете, които активно се включиха в пренасянето на мебелите и подредбата на клуба. Това са Пенка Донева, Ценка Пашова, Мария Дюлгерова,

за новата придобивка. Членовете на клуба взеха решение празникът на клуб „Надежда“ да се организира на „Сребърното езеро“.

Радка ЗЛАТЕВА

ЧЕРВЕНАКОВО ОТПРАЗНУВА НЕЗАВИСИМОСТТА НА БЪЛГАРИЯ

Председателят на НЧ"П.Хилендарски1928" Иванка Динева и председателят на КП „Праскова градина“ Пенка Да-

скалова организираха отпразнуването на Деня на Независимостта на България в с.Червенаково.

Г-жа Мария Йорданова изнесе доклад.

Поднесени бяха цветя пред паметните плочи на загиналите за свобода

дата и Независимостта на България.

Дълбок поклон пред паметта им.

Златка МИХНЕВА

По случай 14 септември - професионален празник на пожарната безопасност, в ДГ „Щастливо детство“ - Твърдица, се проведе демонстративно занятие

Твърдишки
глас

e-mail: tv_glas@abv.bg
ISSN 2603-5723

Вестникът е наследник на в. "Чумерна" (1935) и в. "Твърдишки глас" (1956, 1962, 1980 - 2002, 2004)

Редакционна колегия: Галена Воротинцева, Иванета Ненова - 0879/993 259, Нели Динева.
Сътрудници: Иван Думиника, Радка Златева.
Фотограф: Станчо Дичев.

Твърдица, площад "Свобода" 1
ОБЩИНА ТВЪРДИЦА

190 ГОДИНИ ОТ ПРЕСЕЛВАНЕТО НА ТВЪРДИЧАНИ В МОЛДОВА

от стр. 1

Тук, на новоосвободената територия масово започват да се стичат българи, които са воювали или подкрепяли руската армия по време на военните действия срещу турците. За да спасят живота си от озверелите османски пълчища, които търсят изкупителна жертва сред българското население заради военните си неуспехи, цели села от България емигрират в Русия. Няколко хиляди български семейства се прехвърлят от България в Молдова и Влахия и от там в южна Бесарабия, в степите на Буджак.

РЕДИЦА ИМПЕРАТОРСКИ УКАЗИ НА РУСИЯ ПООЩРЯВАТ ПРЕСЕЛВАНИЯТА

Най-важният документ в историята на българското въдворяване в Бесарабия, който решава съдбата на българските заселници е **Указът на Александър I от 29.12.1819 г. „За заселването на Бесарабска област на българи и други заддунавски преселници“**. Според него новопристигналите преселници се освобождават от заплащане на данъци за 7 години, а по-рано пристигналите за 3 години. Всяко семейство безплатно получава по 60 десетни земя (60 x 1.9 хектара). Обещава се безмитна продажба на вино, тютюн, освобождаване от военна служба, свобода на вероизповеданието. Тези благоприятни условия способстват за преминаването на хиляди българи в Бесарабия.

БЪЛГАРИТЕ И ВОЙНАТА 1828- 1829 Г.

Одринският мирен договор от 14.09.1829 г. бележи края на поредната Руско-турска война, наречена „Дибичова“ по името на фелдмаршал Иван Иванович Дибич - Забалкански. Знаменитият поход на руския пълководец „зад Балкана“ е първият пробив до бленувания от руския елит Константинопол. В основата е политиката на подкрепа на руското правителство за Гръцкото въстание 1821-1829, в което има значително българско участие.

През лятото на 1829 г. Дибич стига до Одрин и заплашва турската столица. Тук се появява друг фактор, омаловажаван и подценяван - българската подкрепа за русите.

Още в началото на войната на руска страна се сражават доброволчески чети, ръководени от **Георги Мамарчев** от Котел и **Панайот Фокиано** от Сливен. Русите превземат Варна, Силистра, Провадия, а флотът овладява Несебър, Поморие, Бургас, Созопол. Това става с българска помощ, както Ямбол и Сливен, където тайната организация на **Иван Селимински** вдига въстание. Българите от Странджа помитат турската власт. В широки мащаби действа **Бойчо войвода**. Русия оценява ползата от българите, но отказва да се ангажира с по-нататъшната им съдба. В Одринския мирен договор няма и една дума за българите като народ. На 14.09.1829 г. става ясно - русите се бият на българска земя, но... за собствените си интереси!

През 1828 г. българската емиграция връчва свой „мемоар“, с който иска за българския народ същите права, каквито се предвиждат за сърби и гърци - автономно княжество, поне в Добруджа. Мечтите на Г. Мамарчев и неговите съратници са попарени. Бойчо войвода и братята му са заточени в Сибир. Дълго се помнят думите на Дибич: „Българи! Стойте мирно!..“ Русия смята, че е по-изгодно запазването на Османската империя. Българите в Сливенско и Ямболско преживяват тежка драма. Част от тях се поддават на руските внушения, други се противопоставят. Така се стига до най-масовото преселение в онази епоха.

ТВЪРДИЦА В КОНТЕКСТА НА СЪБИТИЯТА

- Нападения на кърджалийски банди - през 1795 г. и 1800 г.;

- Създаване на твърдишка чета (панта) за защита от кърджалийски банди, въоръжена със съгласие на турските власти, начело със Стоян Трухчев;

- 1812 г. Твърдишката панта се отправя към Стара планина, за да се свърже с русите. В района на Ловния дом са убити тримата братя Таранджиеви. Турците предприемат жестоки мерки срещу близките на доброволците, което налага 31 семейства да бягат в Русия. Сред тях е и Стоян Трухчев;

- В четата на Генчо Къргов (Гурково) от 120 души по време на войната (1828-1829 г.) 60 души от тази чета са от Твър-

дица;

- В началото на войната Стоян Трухчев се връща от Русия;

- 31 юли 1829 г. в Твърдица пристига Георги Мамарчев. Пред насъбралото се множество в църквата той обявява, че трябва да се окаже помощ на руската армия;

- Четата достига 200 души въоръжени бойци. Разделят се на два отряда, ръководени от Петко Раданов и Стоян Трухчев;

- Отрядът на Петко Раданов превзема Твърдица. Турците бягат;

- Август, 1829 - в селото влиза руски ескадрон начело с капитан Орлов. Поп Койо ги благославя;

- 1830 г. 1/3 от населението (683 души) напуска Твърдица

ТОДОР СТОЯНОВ: „ПРИ ИЗТЕГЛЯНЕТО НА РУСКИТЕ ВОЙСКИ ОТ БЪЛГАРИЯ,

генерал Дибич тържествено обещава, че ще предупреди турците да не последват кланетата както след войната от 1912 г. Твърдичани не били спокойни и не изключвали варианта да напуснат родните места. Русите, от друга страна, не ги поощрявали да се изселват. Когато Слав Йорданов, Паскал Недев и Нестор Петков отишли в Сливен, да се съветват с руския щаб, офицерите били много въздържани. Капитан Орлов, на когото се уповавали, ги предупредил, че ако се изселват, ще сгрешат. Напомнил им за трудностите по пътуването и за тежките битови условия, при които ще се наложи да живеят по новите места. Освен това не всички, които желали да се изселят, можели да го направят. Царят писмено наредил на генерал Дибич през януари 1830 г.: „Правото за преселване в Русия да се разреши само на онези жители на България и Румъния, които пряко или косвено са участвали във военните действия срещу турците.“

Когато твърдичани умували да се изселят или не, те не знаели, че въпросът е решен още при сключването на Одринския мир. Според чл. 12 на мирния договор, на желаещите да напуснат страната им се предоставя възможност в срок от 18 месеца да продадат имотите си и да се изселят. И понеже никой не им казал нищо по въпроса, те се готвели за път...

От Трифоновден твър-

дичани всяка сутрин изпращали в Сливен при клуцохорския си съселянин Ненчев дежурен конник. Ненчев бил общински чиновник, той се грижел за паспортите и обещава да ги информира за датите на тръгване. Съгласно императорската заповед, списъкът на твърдичани, имащи право на изселване бил най-дълъг в тогавашния Старозагорски вилает. Всички се готвели и точно преди „великите празници“ на 1830 г. една вечер куриерът Петър Узун пристигнал с дългоочакваната вест. Твърдица заприличала на разбунен кошер. Настанала суматоха. Последни приготовления...подреджване на багажа...женски плач...последни посещения на гробищата...сбогуване с живи и мъртви...

...На разсъмване пристигнали 35-те волски коли на изселниците от Гурково. Начело бил войводата Генчо Къргов, окичен с пищови. Конарци и козаревци дошли, водени от свещеник Паскал. В това време сто и двадесетте твърдишки коли се подреждали пред Ивайлов дол. В утринното зарево избухнали пожари - на тръгване хората подпалили тепавиците си, кошерите, а някои опитали да запалят и къщите си. Но оставащите реагирали - имало опасност да изгори цялото село.

Пременили в църковни одежди, свещениците Данаил Попов, Тодор Шегев, Тодор Влайков, Койо Трухчев и Паскал запели тържествена молитва. Заедно с тях плътели всички...Свещеник Койо плиснал котел вода на пътя и керванът потеглил. Пред колите и зад тях бавно се движели конниците на Петко Раданов. Млади и буйни, те не се уплашили от Мухтар Селим и не върнали конете - съпроводили съселяните си до Бинкос, където твърдишката колони се сляла с други изселници. Над хиляда волски коли поели пътя на изток. В сутрешните часове на другия ден Сливен бил като панаир - улиците задръстени, не можело да се върви от хора, коли и добитък. Ненчев донесъл и паспорта за пътуване - окарало се, че това е един обикновен списък с имената на хората, представен от местните общини и заверен от щаба на руските войски.

Пет месеца пътували твърдичани. Когато се установили в Молдова, някои жени вече били за-

булени с черни забрад-ки. Дизентерия и други болести покосили пет деца и единадесет старци. По пътя се родили и седем бебета (Зиновий Масленков, писмо от 27.10.1830 г.).

За настаняването на 130-те хиляди изселници нямало осигурени жилища и те се пръснали в различни села. Едни са приютени при българи, изселили се тук след войната от 1812 г., други са настанени в празни татарски домове. Твърдичани обаче решили да не се делят. Избрали подходящ терен и макар, че пристигнали по гроздобер, срещу зимата, построили си колиби и землянки и заживели заедно.

Генералите Инзов и Воронцов, членовете на правителствената комисия, назначена да настанява изселниците, не успели да убедят твърдичани да се пръснат по селата. Руската администрация се принудила да узакони заетата от „якоглавите“ твърдичани 7 205 десетини площ. На стопаните с повече добитък и инвентар са дадени по 120 десетини площ, а онези, които нямали добитък - 50. Така, под ръководството на най-образования между твърдичани - Зиновий Масленков - изселниците основали ново село и му дали името на родното място - Твърдица."

ЛИЧНОСТИ, СВЪРЗАНИ С ПРЕСЕЛВАНЕТО

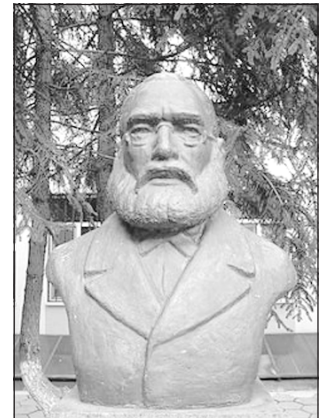
Поп Паскал (Павел Кръстов Попов) (1782 - 1866) - известен в исто-

рическата наука като добруджанския възрожденец, родом от Козарево. През 1830 г. енорийският свещеник емигрира със съселяните си в Бесарабия. Служи в енорията Чок-Майдан на Горно-Буджакски колонистки окръг. С него живеят тримата му синове и двете му дъщери. Заедно с козаревци се настанява в Башкалия. През 1833 г. по негово настояване е построена молитвена къща „Свети Арх. Михаил и Гавраил“. През есента на 1834 г. заедно с част от заселниците напуска Бе-

сарабия и реемигрира в Добруджа. Отначало живее в Хаджиоглу Пазарджик (днес гр. Добрич), после се установява в с. Ези-бей (през 1942 г. преименувано в с. Паскалево), където строи църква „Св.Димитър“ и училище. В Добруджа активно участва в духовно-просветното възраждане на българския народ.

Иван Селимински (1799- 1867) е изявен бъл-

гарски възрожденец - обществен деец, учен и лекар. Той е виден участник в просветното движение, църковно-националните и революционните борби на народа ни. Създава първата българска тайна революционна организация „Братство“.

В навечерието на Руско-турската война (1828-1829 г.) „Братството“ на Селимински започва да въоръжава своите хора и да създава въоръжени отряди. След като войната избухва, революционната организация подпомага в значителна степен действията на руските войски. Когато тя приключва, Иван Селимински участва в специална делегация до руското главно командване, целяща да издейства права за българския народ.

Селимински подкрепя идеята за образуване на автономно българско княжество в Добруджа. Въпреки положените усилия от негова страна, опитът за автономия завършва с неуспех. В Румъния създава първата българска емигрантска организация, подпомага големия брой наши бежанци да се устроят във Влашко.

Текстовете подбрана Надежда ТОДОРОВА, музеев уредник - Исторически музей-Твърдица

С част от текстовете е изготвен аудио запис, реализиран с ученици от VII-ми и IX-ти под ръководството на Елена Иванчева, преподавател по история в СУ „Н.Рилски“, съвместна продукция с Община Твърдица. Продуктът може да се види на сайта на Община Твърдица и на официалната страница във Фейсбук.

Продължава

СПОРТИСТЪТ МИХО ДУКОВ И ЧИТАЛИЩНИЯТ САМОДЕЕЦ МАРИЙКА ШЕЙТАНОВА БЯХА НАГРАДЕНИ ПО СЛУЧАЙ ПЕТКОВДЕН ЗА СВОЯ ПРИНОС КЪМ ГРАДА И ОБЩИНАТА

С Решение № 164 на основание чл. 21, ал. 1, т. 22 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 23 от Наредбата за символиката на Община Твърдица, ОбС - Твърдица удостоява със званието „почетен гражданин на Община Твърдица“ **МИХО ИВАНОВ ДУКОВ**.

равелов" в родния си град и в първи клас започва да тренира свободна борба. През 1965 г. когато е бил в пети клас става републикански шампион. Средното си образование е завършил в ЦСУ „Олимпийски надежди“ - София, а висшето си образование завършва във ВИФ „Георги Димитров“.

20 г. - Швеция.

- 1975 г. - Световен шампион за младежи до 20 г. - Хасково.

- Трети на световното първенство за мъже - Лозана, Швейцария.

- Балкански шампион - София.

- 1975 г. - Вице европейски шампион за мъже - Германия.

- 1976 г. - Четвърто място на Олимпийските игри в Монреал.

- 1977 г. - Вице европейски шампион - Бурса.

- Бронзов медалист от световното първенство в Лозана, Швейцария.

- Световен студентски шампион - София.

- 1978 г. - Европейски шампион - София.

- 1979 г. - Вице световен шампион в Сан Диего, САЩ.

- 1980 г. - Вице олимпийски шампион - Москва.

- 1981 г. - Европейски шампион в Лодз, Полша.

- 1988 г. започва треньорската си кариера в спортното училище в гр. Сливен, четири години по-късно през 1992 г. става старши треньор на националния отбор за юноши и на световното първенство в гр. Кали (Колумбия). Печелят два златни, един сребърен и два бронзови медала. От 1992 до 1996 г. е треньор в Швейцария с четвърто място на световно първенство в Атланта.

От 1996 до 2003 г. е треньор на „Славия Литекс“.

От 2001 г. до 2003 г. е старши треньор на националния отбор по свободна борба.

През треньорската си кариера печели 58 медала от европейски, световни и олимпийски игри. За тези резултати е удостоен със званието „Заслужил треньор“.

През 2016 г. Инициативен комитет от бивши спортисти регистрира спортен клуб по борба в гр. Шивачево с цел възстановяване на традицията и грижата за децата. Инициативите дадохме името на спортната зала на своя съгражданин и световно известен спортист Михо Дуков. Двигател и основен организатор на изграждането на спортния клуб бе именно г-н Дуков. Представената сграда е превърната в истинско спортно съоръжение за малкия град Шивачево. Със собствени средства г-н Дуков е осигурил и оборудването на залата, за да има реални условия за да се възроди отново този традиционен спорт.

Името му ще бъде вписано в почетната книга на Община Твърдица, в която са вписани имената на най-достоините, най-заслужилите, дали своя принос към нашата община личности.

Със своя заповед № 431 от 05.10.2020 г. и на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 24, ал., т. 6 и чл. 32 от Наредбата за символиката на Община Твърдица, кметът на Община Твърдица удостоява:

С почетен знак-плакет - **МАРИЙКА ТОМОВА ШЕЙТАНОВА** за принос към читалищната

дейност и културния живот на град Твърдица.

Марийка Шейтанова е най-дългогодишният участник в самодейните изяви на НЧ „Св.св. Кирил и Методий 1914“.

Родена е на 11 август 1928 г. в гр. Петрич в будното родолюбиво семейство на търговеца Тома Атанасов Антикаджиев. Живее и се възпитава в род на артис-

Михо Дуков е роден през 1955 г. в гр. Шивачево. Основното си образование получава в ОУ „Г.Ка-

спортните успехи на г-н Дуков са следните:
• 1974 г.- Европейски шампион за младежи до

тични хора и творчески натура. Дядо ѝ е известен обществен дарител, с негови средства са строени църква в Петрич.

Завършва институт „Мария Луиза“ в София, специалност - дизайнерство.

В края на 40-те години на миналия век семейството ѝ е изселено в Твърдица.

До пенсионирането си в продължение на 24 години работи в счетоводството на Горско стопанство - Твърдица. Заедно със своя съпруг Койчо Шейтанов отдават свободното си време за читалищната дейност и на обществения живот в Твърдица.

През 2018 г. е носител на отличие на Българо-американски културен център „Мадара“ за популяризиране на българската култура в Бостън, САЩ, където живее семейството на дъщеря ѝ. Награждавана е с грамота от кмета на Общината г-н Атанас Атанасов по случай 90-та ѝ годишнина.